

Hof van Beroep te Gent, arrest van 14 december 2006

Verzekering en onrechtmatige daad – Internationale bevoegdheid – EEX-verdrag – Assuradeur/gevolmachtigde van de verzekeraar is geen verzekeraar in de zin van artikel 8 – Geen forum actoris – Verzekeringsprestatie is in casu een haalschuld – Geen forum executionis contractus op grond van artikel 5.1

Assurance et acte illicite – Compétence internationale – Convention de Bruxelles – L’agent/procureur de l’assureur n’est pas un assureur au sens de l’article 8 – Pas de forum actoris – In casu la prestation d’assurance est une dette quérable – Pas de forum executionis contractus à base de l’article 5.1

2005/AR/1250

In de zaak van:

(N.S.), (...),

Appellant, hebbende als raadsman, mr. Schroeyers Raymond, advocaat te 2000 Antwerpen, Louizastraat 32 bus 1

Tegen:

1. **(KSAV)**, (...)

2. **(HJR)**, (...)

Geïntimeerden, hebbende als raadsman mr. Den Haerynck Wouter, advocaat te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59

Velt het Hof het volgende arrest:

1. Bij het tussenarrest van 8 juni 2001 werden de debatten heropend teneinde partijen toe te laten nader te besluiten omtrent de bevoegdheid en aanvullende inlichtingen te verstrekken met betrekking tot diverse punten.

Partijen hebben er zich voornamelijk toe beperkt synthese- en samenvattende besluiten neer te leggen.

2. Appellant steunt zijn vordering op de polis 178002/2A. De bijzonder polisvoorwaarden vermelden bovenaan R.B.W. Risico Beheer Wegvervoer N.V. en werden door deze firma op 24 november 1992 ondertekend “namens de betrokken verzekeraars”. Verder bepalen de bijzondere voorwaarden: “In deze polis participeren onderstaande Verzekeraars/Assuradeuren/Gevolmachtigden: 100% BEKOUW MENDES/AMSTERDAMSE VERZEKERINGSBEURS”.

De B.V. BEKOUW MENDES, thans ALEXANDER & ALEXANDER, heeft voor dit risico de polis 503.330.102 opgesteld op 25 november 1992/2 december 1992. De bijzondere voorwaarden van deze polis vermelden geïntimeerden bij “Aandeel Assuradeur/gevolmachtigde” elke voor 50%. Tevens werd gestipuleerd dat de gevolmachtigde agenten verklaarden te hebben getekend voor aandelen van maatschappijen als gedeponereerd bij de Coöperatieve Vereniging Nederlandse Assurantie Beurs B.A.

ten kantore van Amsterdam/Rotterdam voor zover zij op deze verzekering betrokken zijn en geen maatschappijenverdeling is vermeld.

Waar R.B.W. het risico plaatste bij BEKOUW MENDES en geïntimeerden pas in de polis 503.330.102 werden betrokken als “assurateur/gevolmachtigde”, wordt de rechtsverhouding tussen partijen beheerst door deze polis en niet door de polis 178002/2A. De reeds aan appelland gedane uitbetaling gebeurde trouwens op basis van de polis 50.3330.102 en niet de polis 178002/2A.

Uit de polis 503.330.102 blijkt dat geïntimeerden geen verzekeraars zijn. Er werd in de bijzondere voorwaarden uitdrukkelijk verwezen naar de maatschappijen als gedeponeerd bij de Coöperatieve Vereniging Nederlandse Assurantie Beurs B.A. Een volledige maatschappijenverdeling kon trouwens opgevraagd worden. Geïntimeerden worden enkel aangeduid als “Assurateur/Gevolmachtigde”, hetgeen er eveneens op wijst dat zij niet zelf de verzekeraars zijn. Ook uit de maatschappijverdeling (stuk 5a geïntimeerden) blijkt dat geïntimeerden geen verzekeraars zijn.

In de brief van 16 februari 1995 van de raadsman van appelland werd weliswaar gevraagd naar de identiteit van de verzekeraars. ALEXANDER & ALEXANDER heeft hierop verwezen naar geïntimeerden als “assurateurs”. Uit de samenlezing met de polis kon appelland afleiden dat geïntimeerden enkel “assurateurs/gevolmachtigden” en geen verzekeraars waren. Appelland heeft geïntimeerden in gebreke gesteld om te betalen, waartoe zij echter niet gehouden waren. Appelland heeft aan geïntimeerden geen vraag gericht om de identiteit van de verzekeraars te kennen.

Waar geïntimeerden geen verzekeraars zijn, kan artikel 8 E.E.X.-Verdrag, noch artikel 12 Controlewet toepassing vinden. Hierbij is op te merken dat de identiteit van de verzekeraars wel gekend is, nu deze blijkt uit de maatschappijverdeling.

Artikel 3§3 Controlewet is evenmin van toepassing, nu deze bepaling betrekking heeft op de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 3§1 Controlewet en de toepassing van deze laatste bepaling op grond van artikel 63 §2 Controlewet niet van toepassing is op de verzekeringsondernemingen die onder het recht van een andere Lidstaat van de Europese Gemeenschap ressorteren, hetgeen in hoofde van geïntimeerden het geval is.

Appelland kan zich verder niet beroepen op artikel 5.1 van het E.E.X.-Verdrag, nu de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, moet uitgevoerd worden in Nederland. De beweerde vordering van appelland is immers gesteund op een verzekeringsovereenkomst waarbij de van geïntimeerden geëiste verzekeringprestatie een haalschuld betreft.

In de gegeven omstandigheden dient vastgesteld te worden dat de Belgische rechtbanken niet bevoegd zijn om kennis te nemen van het geschil.

OP DEZE GRONDEN,

Het Hof, rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van 15 juni 1935 van de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond;

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw wijzende:

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van het geschil.

Veroordeelt appelland tot de kosten van beide aanleggen.

[...]

